

opusdei.org

Ferenc pápa üzenete don Álvaro del Portillo boldoggá avatása alkalmából

Ferenc pápa üzenete

2014.09.27.

Vatikán, 2014. június 26.

Msgr. Javier Echevarría
Rodrígueznek

Az Opus Dei prelátusának

Kedves testvér!

Isten szolgája, Álvaro del Portillo boldoggá avatása – aki Szent Josemaría hűséges munkatársa és első utódja volt az Opus Dei élén – különösen örömteli pillanat a Prelatúra összes hívője számára, mint ahogy Neked is, aki hosszú időn keresztül tanúja voltál Isten és a többiek iránti szeretetének, valamint az Egyházhoz és hivatásához való hűségének. Én is csatlakozom örömtökhöz és hálát adok Istennek, aki egyre szebbé teszi az Egyházat a gyermekei életszentsége révén.

A boldoggá avatásra Madridban kerül sor, abban a városban, ahol született, gyermekkorát és ifjúságát töltötte, ahol életét a családi élet egyszerűsége, a barátságok és mások szolgálata alakította, mint amikor a város peremkerületeiben segített sok rászorultnak, hogy jobbá váljanak emberként és keresztényként. Mindenek előtt pedig ott történt az az esemény, amely véglegesen

megpecsételte élete irányát:
megismerte Szent Josemaría Escrivát,
és tőle tanult meg napról napra egyre
jobban beleszeretni Krisztusba. Igen,
beleszeretni Krisztusba. Íme, ez az
életszentség útja, amely minden
keresztény emberre vár: engedni,
hogy az Úr szeressen, kitárni a
szívünket az Ő szeretete előtt és
engedni, hogy Ő irányítsa az
életünket.

Fel szeretném idézni azt a fohászt,
amelyet Isten szolgája gyakran
ismételt, különösen ünnepek és saját
életének jeles évfordulói alkalmával.
„Köszönöm, bocsáss meg, segíts
jobban!“. Olyan szavak ezek,
amelyek bepillantást engednek
benső életébe és az Úrral való
kapcsolatába, olyan szavak, amelyek
nekünk is segíthetnek, hogy nagyobb
lendülettel éljük keresztény
életünket.

Elsősorban: *köszönöm*. Ez a hála a lélek azonnali és spontán válasza Isten jóságára. Nem is lehetne másképp. Isten mindig megelőz minket. Akármennyire igyekszünk, az Ő szeretete mindig előbb ér el minket, Isten előttünk jár, Ő az, aki elsőként megérint és megsimogat minket. Álvaro del Portillo tudatában volt annak, hogy mennyi ajándékot kapott az Úrtól, és hálás volt Istennek azért, hogy atyai szeretetét így mutatta ki. Viszont nem állt meg itt: az Úr szeretetének felismerése szívében felébresztette a vágyat, hogy egyre nagylelkűbben adja át magát Istennek és kövesse Őt, és hogy életét a többiek alázatos szolgálatának szentelje. Különösen figyelemre méltó volt az, ahogy az Egyházat, Krisztus jegyesét szerette, amelynek teljes szívével szolgált, minden földi érdektől függetlenül. Az egyetértésre törekedett, mindenkit szeretettel fogadott és mindig a többiek jó tulajdonságaira figyelt,

arra, ami összeköt, ami épít. Soha nem panaszkodott, nem kritizált másokat, még a különösen nehéz pillanatokban sem, hanem – ahogy Szent Josemariától tanulta – imával, megbocsátással, megértéssel és őszinte szeretettel válaszolt.

Bocsáss meg. Gyakran bevallotta, hogy úgy érzi, nem tud mit felajánlani az Úrnak, képtelen viszonzni ennyi nagylelkűséget. Viszont emberi szegénységének beismerése nem a kétségbeesés gyümölcse, hanem az Istenre, az Atyánkra való bizalomteli ráhagyatkozásé. Megnyílt az Ő irgalma, szeretete előtt, amely képes megújítani az életünket. Olyan szeretet ez, amely nem aláz meg és nem taszít minket a bűntudat gödrébe, hanem átölel, felemel a földről és arra készítet, hogy határozottabban és nagyobb örömmel haladjunk tovább. Isten szolgája, Álvaro jól tudta, mennyire

szükségünk van Isten
irgalmasságára, és sok erőfeszítést
tett, hogy azokat, akikkel találkozott,
arra bátorítsa, hogy forduljanak a
szentgyónás szentségéhez, az öröm
szentségéhez. Milyen fontos
megérezni Isten gyöngéd szeretetét
és felfedezni, hogy még van időnk
szeretni.

Segíts jobban! Igen, az Úr soha nem
hagy el minket, mindig mellettünk
van, velünk jár és azt várja, hogy
mindennap megújult szeretettel
forduljunk felé. Soha sem hiányzik a
kegyelme, és az Ő segítségével
hirdethetjük nevét az egész földön. A
most boldoggá avatott Álvaro del
Portillo szívében ott élt a buzgalom,
hogy elvigye a Jó Hírt minden egyes
lélekhez. Ezért járt be sok országot és
mozdított elő számos evangelizációs
programot, miközben Isten és a
testvérek szeretete által hajtva nem
törődött a nehézségekkel. Aki folyton
Istenre figyel, nagyon közel tud lenni

az emberekhez. Ahhoz, hogy Krisztust tudjuk hirdetni az embereknek, először szeretnünk kell őket, mert Krisztus már előbb szerette őket. Ki kell mozdulni az önzés és a kényelmesség állóvizéből, hogy elinduljunk a testvéreinkkel való találkozás felé. Ott vár ránk az Úr. Nem tarthatjuk meg magunknak a hitet. Olyan ajándék ez, amelyet azért kaptunk, hogy továbbadjuk másoknak, hogy megosszuk velük.

Köszönöm, bocsáss meg, segíts! Ezek a szavak egy olyan életet jellemeznek, amelynek középpontjában Isten áll. Annak az embernek az élete, akit megérintett a legnagyobb Szeretet, és aki teljesen ebben a szeretetben él; aki még saját gyarlóságát és korlátait megtapasztalva is bízik az Úr irgalmában és azt akarja, hogy minden ember, a testvérei is megtapasztalják azt.

Kedves testvérem! Boldog Álvaro del Portillo üzenete világos: bízunk az Úrban, aki a testvérünk, a barátunk, aki sohasem hagy cserben és mindig mellettünk van. Arra buzdít, hogy ne féljünk az ár ellen menni és szenvedni az Evangélium hirdetése miatt. Arra is tanít minket, hogy mindennapi életünk egyszerűségében biztos utat találunk az életszentségre.

Arra kérem a Prelatúra összes hívét – papokat és világiakat egyaránt – és mindenkit, aki részt vesz a tevékenységeitekben, hogy imádkozzanak értem, ugyanakkor Apostoli Áldásomban részesítem őket.

Jézus áldjon meg és Szűz Mária oltalmazzon Benneteket!

Testvéri szeretettel,

Ferenc

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/boldogga-avatas/](https://opusdei.org/hu-hu/article/boldogga-avatas/)
(2026.04.01.)